

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. P.**, bytem Ž. 62, zast. JUDr. Tomášem Máchou, advokátem se sídlem v Praze, Evropská 2589/33b, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2013, č. j. KUOK 93570/2013, ve věci přestupku,**

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2013, č. j. KUOK 93570/2013, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci k rukám jeho zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 21.152 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 5. 6. 2013, č. j. MMPř/025989/2013/DS/GO, pro opožděnost.

[2] V žalobě žalobce namítal porušení čl. 36 odst. 1 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod a čl. 17 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. S odkazem na § 12, § 40 odst. 1 písm. d) a § 83, § 68 odst. 5 a § 70 odst. 2 věta první správního řádu žalobce uvedl, že při doručování písemností prostřednictvím držitele poštovní licence byla dne 14. 6. 2013 obsílka s písemným rozhodnutím předána oproti podpisu přebírajícího do vlastních rukou. Počátek patnáctidenní odvolací lhůty započal dne 15. 6. 2013 a odvolání bylo žalobcem podáno prostřednictvím držitele poštovní licence doporučeně dne 27. 6. 2013 a bylo adresováno žalovanému, kterému bylo doručeno 28. 6. 2013. Jelikož odvolání bylo adresováno nesprávnému správnímu orgánu, bylo toto bezodkladně (následující pracovní den) dne 1. 7. 2013 postoupeno prostřednictvím držitele poštovní licence pro nepřislušnost věcně a místně příslušnému správnímu orgánu prvního stupně, který napadené rozhodnutí vydal. Konec odvolací lhůty připadl na sobotu, posledním dnem odvolací lhůty tak byl nejbližší příští pracovní den ve smyslu § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. 1. 7. 2013, tohoto dne bylo odvolání postoupeno správnímu orgánu prvního stupně. Podle žalobce žalovaný pochybil, pokud na posuzovanou věc aplikoval závěry, které uvedl v napadeném rozhodnutí. Žalobce považoval tento náhled za nesprávný a odkázal na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1167/2009. Podle žalobce byly dány vážné důvody, které vedly k tomu, aby podání odvolání bylo adresováno přímo nadřízenému orgánu, neboť prvostupňový orgán nejednal vůči žalobci nestranně a konformně, ale naopak postavení žalobce jako obviněnému z přestupku stěžoval, čímž mohla být do jisté míry porušena nejen zásada *fair* procesu, ale zcela jistě narušena důvěra žalobce u tohoto orgánu. Mimoto správní orgán prvního stupně informoval třetí osobě o výsledku přestupkového řízení již v době, kdy rozhodnutí správního orgánu nebylo v dispozici žalobce (obsílka obsahující rozhodnutí byla předána oproti podpisu přebírajícího do vlastních rukou dne 14. 6. 2013), informace o výsledku řízení, druhu sankce a její výše však byly zveřejněny již dne 13. 6. 2013 na sociální síti Facebook. K důkazu navrhl žalobce facebookovou komunikaci s policistkou územního odboru Přerov ze dne 13. 6. 2013, kterou přiložil k žalobě.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že je mu znám obsah rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1167/2009, avšak s jeho interpretací § 83 správního řádu se neztotožňuje, a to proto, že Nejvyšší soud svoje závěry, že v projednávané věci šlo o včasné odvolání a že tedy odvolací správní orgán tuto otázku posoudil chybně, opřel o odbornou literaturu (Drápal, L., Bureš, J. a kol. *Občanský soudní řád. II. díl, § 201 až 376. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 2010 a 2049. Problematika počítání času není upravena ve správním řádu a občanském soudním řádu totožně. Proto se žalovaný v dané věci přiklonil ke komentáři, vysloveném v odborné literatuře týkající se správního řízení, a to

konkrétně komentáři ke správnímu řádu od J. Vedrala, II. aktualizované a rozšířené vydání, Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 745. Podle žalovaného, který se ztotožnil s uvedeným právním názorem, že nebude-li odvolání podáno u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, mimo případ, kdy správní orgán postupuje podle § 40 odst. 1 písm. d) věta druhá za středníkem správního řádu, tj. nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je poslední den této lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, bude se s odvoláním nakládat podle § 12 správního řádu, v důsledku čehož je takovéto podání učiněno až dnem, kdy věcně a místně příslušnému orgánu došlo. Z tohoto důvodu nemůže být podané odvolání vyhodnoceno jako včasné. V daném případě nejsou dány důvody pro analogii s o. s. ř. neboť správní řád problematiku počítání času, zejména problematiku, kdy je lhůta pro provedení určitého úkonu zachována, jednoznačně upravuje v § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. V daném případě je postup správního řádu jednoznačně dán a nelze jej za využití analogie práva na správní řád aplikovat normu jinou (o. s. ř.). Jak z obsahu žaloby vyplývá, zmocněnec žalobce si byl vědom podmínky, kde lze podat odvolání přímo nadřízenému správnímu orgánu a tuto skutečnost se snaží odůvodnit konstatováním, že prvostupňový správní orgán nejednal vůči žalobci v průběhu řízení o přestupku nestranně a konformně, ale naopak postavení žalobce ztěžoval, čímž mohla být do jisté míry porušena nejen zásada *fair* procesu, ale zcela jistě narušena důvěra žalobce u tohoto orgánu. Takovéto tvrzení bez dalších konkrétních důkazů nemůže obstát jako důvod pro podání odvolání k nadřízenému správnímu orgánu tak, jak vyžaduje správní řád. Z takového postupu lze též dovodit jistou míru účelovosti s cílem dosáhnout uplynutí prekluzivní lhůty.

[4] V replice žalobce uvedl, že podle § 17 odst. 1 věty první zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, umožňuje-li to povaha dokumentu, orgán veřejné moci jej doručuje jinému orgánu veřejné moci prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje na místě. Odvolací správní orgán nejednal v souladu se zákonem, neboť pokud by tak učinil, podání obsahující odvolání žalobce by věcně a místně příslušnému orgánu bylo doručeno ještě téhož dne prostřednictvím datové schránky. Nesprávný postup žalovaného ovšem nemůže ničeho změnit na skutečnosti, že k včasnému doručení odvolání přesto došlo. Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, anebo je-li tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence, anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí místně a věcně příslušnému správnímu orgánu. Správní řád nestanoví, kdo musí podání prostřednictvím držitele poštovní licence učinit (účastník řízení či jiný nepříslušný orgán), podmínkou je pouze ta skutečnost, že nejpozději poslední den lhůty je zapotřebí učinit podání prostřednictvím držitele poštovní licence, které je adresováno

příslušnému správnímu orgánu a které obsahuje konkrétní podání (v poměrech projednávaného řízení odvolání). Shodné stanovisko zaujal i Nejvyšší soud ve svém usnesení sp. zn. 29 Cdo 1167/2009. Podle žalobce byl shledán i závažný důvod, proč bylo nutno učinit podání obsahující odvolání u odvolacího orgánu, kdy v průběhu přestupkového řízení vyplynuly skutečnosti opravňující pochybovat o nestranném a zákonném postupu správního orgánu I. stupně (facebooková komunikace). Tyto obavy doplňuje i následný postup příslušníků Policie ČR vůči žalobci (šikanózní kontroly zúčastněných příslušníků Policie ČR proti žalobci zachycené na audio video záznamu).

[5] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5. 6. 2013 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 14. 6. 2013. V poučení tohoto rozhodnutí je uvedeno, že proti němu může žalobce podat ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení odvolání ke Krajskému úřadu Olomouckého kraje cestou Magistrátu města Přerova, který rozhodnutí vydal.

[6] Odvolání ze dne 27. 6. 2013 bylo podle obálky podáno k poštovní přepravě 27. 6. 2013 a 28. 6. 2013 doručeno Krajskému úřadu Olomouckého kraje, kterému bylo adresováno. Dne 1. 7. 2013 vyhotovil Krajský úřad Olomouckého kraje přípis, kterým postoupil odvolání žalobce Magistrátu města Přerova. Toto postoupení bylo předáno k poštovní přepravě 1. 7. 2013 a doručeno Magistrátu města Přerova dne 3. 7. 2013.

[7] Podle napadeného rozhodnutí žalovaného tento zjistil, že předmětné rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci oznámeno tak, že při doručování písemnosti prostřednictvím držitele poštovní licence byla dne 14. 6. 2013 poštovní obálka s rozhodnutím předána oproti podpisu přebírajícího do vlastních rukou. Počátek odvolací lhůty 15 dnů tak započal běžet první den následující oznámení rozhodnutí, tj. 15. 6. 2013. Následně se dne 26. 6. 2013 ke správnímu orgánu dostavila paní M. P., předložila plnou moc k zastupování od J. P. a učinila si výpisy ze správního spisu, konkrétně listy č. 1 až 32 spisu, kdy třicátý druhý list spisu odpovídá poslední straně vydaného rozhodnutí. Odvolání bylo žalobcem podáno prostřednictvím držitele poštovní licence doporučeně dne 27. 6. 2013 a bylo adresováno Krajskému úřadu Olomouckého kraje, kam bylo doručeno v pátek 28. 6. 2013. jelikož odvolání bylo takto podáno k nesprávně správnímu orgánu, bylo toto následujícího pracovního dne, tj. v pondělí 1. 7. 2013 postoupeno pro nepříslušnost věcně a místně příslušnému správnímu orgánu I. stupně, který napadené rozhodnutí vydal, tedy Magistrátu města Přerova, jenž toto obdržel dne 3. 7. 2013. S ohledem na uvedené je tak nutno považovat za den podání odvolání den, kdy bylo takto nesprávně podání fakticky doručeno správnímu orgánu I. stupně, což bylo dne 3. 7. 2013, tedy po zákonem stanovené lhůtě. Lhůta pro podání by byla zachována, pokud by žalobce své odvolání podal nejpozději poslední den lhůty, tj. dne 1. 7. 2013, poštovní přepravě nebo osobně u příslušného správního orgánu. Vzhledem k uvedeným skutečnostem nezbylo než odvolání posoudit jako opožděné. Žalovaný považoval za žádoucí zdůraznit, že ač žalobce své podání odevzdal k poštovní přepravě již v odvolací lhůtě, bylo toto adresováno nesprávně Krajskému úřadu Olomouckého kraje, který je odvolacím správním orgánem, šlo tak o nesprávné

podání učiněné v rozporu s § 86 odst. 1 správního řádu. Podle tohoto ustanovení se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Běh lhůt pro podání odvolání končí momentem, kdy toto je podáno u správního úřadu, které napadené rozhodnutí vydal. Podání u jiného úřadu, zejména pak u správního úřadu odvolacího, tak jako v daném případě, nemá na běh lhůt vliv. Odvolání musí být nejpozději poslední den lhůty k jeho podání odevzdáno poštovní přepravou a adresováno tomu správnímu úřadu, který vydal napadené rozhodnutí nebo musí být tomuto úřadu předloženo osobně nebo nadiktováno ústně do protokolu, který je správní úřad povinen přijmout. Jelikož nenastala ani jedna z těchto podmínek vyplývajících z dikce citované zákonem, kdy v daném případě bylo podání adresováno odvolacímu správnímu orgánu a nikoliv prvostupňovému správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, přičemž tento podání fakticky obdržel až po uplynutí odvolací lhůty, nelze takto učiněné podání považovat za včasné odvolání. Podání odvolání jinému orgánu, než tomu, který rozhodnutí vydal, má za následek marné uplynutí odvolací lhůty, neboť i pro odvolání jako druh podání platí, že se činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný a je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo (§ 37 odst. 6 správního řádu). Obdobný názor je zastáván v odborné literatuře, v komentáři ke správnímu řádu JUDr. Josefa Vedrala, Ph. D., ve druhém vydání na straně 745 ve třetím odstavci. Žalobce byl řádně poučen o oprávněm prostředku a způsobu jeho podání a nemůže být pochyb o tom, že mohl a měl vědět, ke kterému správnímu orgánu odvolání podat. Žalovaný vzhledem k opožděnosti odvolání zjišťoval, zda nejsou dány důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, dospěl k závěru, že nebyly zjištěny skutečnosti, které by užití výše jmenovaných oprávněných prostředků odůvodňovaly.

[8] Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[9] K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích nedošlo, neboť přestupek byl spáchán 2. 2. 2013 a napadené rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 7. 11. 2013.

[10] Dále soud konstatuje, že skutkové podstaty obou přestupků podle účinné právní úpravy existují i ke dni vydání rozsudku [§ 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a písm. k ve spojení s § 4 písm. c), § 6 odst. 8 písm. a) a § 17 odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb.], a to včetně shodné právní úpravy sankcí, proto posuzoval souzenou věc podle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání přestupku v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích.

[11] Podle § 37 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *podání se činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.*

[12] Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu *pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje*

podání, držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

[13] Sporná byla v souzené věci otázka výkladu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. V souzené věci převzal do vlastních rukou žalobce rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 14. 6. 2013. Žalobce podal odvolání proti tomuto rozhodnutí držiteli poštovní licence dne 27. 6. 2013 a dne 28. 6. 2013 bylo odvolání doručeno žalovanému. Dne 1. 7. 2013 žalovaný postoupil odvolání správnímu orgánu I. stupně. Patnáctidenní odvolací lhůta počala běžet v sobotu 15. 6. 2013. Protože patnáctý den byla sobota, odvolací lhůta skončila v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu nejbližší příští pracovní den, tj. v pondělí 1. 7. 2013.

[14] Podmínka vazby na lhůtu v úvodní větě § 40 odst. 1 správního řádu se týká v tomto případě účastníka řízení. Byť odvolání postupoval odvolání správnímu orgánu I. stupně žalovaný, u odvolání šlo o úkon žalobce. Proto nelze vyložit § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu tak, že odvolání muselo být v patnáctidenní lhůtě správnímu orgánu I. stupně již doručeno; v dané věci nejde o hmotněprávní, ale o procesněprávní lhůtu [srov. rozsudek ze dne 31. 3. 2010, čj. 5 As 26/2009-67, www.nssoud.cz, podle kterého ze znění § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu lze dovodit, že lhůta k podání odvolání je zachována jen v případě, pokud je odvolání zasláno v zákonem stanovené lhůtě správnímu orgánu, jenž rozhodl v prvním stupni. ...], když výraz „zasláno“ byl chápán ve smyslu „předáno“, nikoli až „doručeno“, jak plyne z věcného posouzení v předmětné věci].

[15] Smyslem právní úpravy v § 40 odst. 1 písm. c) a d) správního řádu je poskytnutí ochrany účastníku řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2007, čj. 1 As 40/2006 – 74, nebo ze dne 9. 12. 2009, čj. 1 As 86/2009 – 47).

[16] Shodný názor jako v souzené věci zaujal v obdobné věci Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ve svém rozsudku ze dne 4. 6. 2013, čj. 60 A 2/2013 – 39, www.nssoud.cz.

[17] V rozhodnutí napadeném žalobou posoudil žalovaný spornou právní otázku nesprávně a soud žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

[18] Žalobci byla přiznána v souladu s § 60 odst. 1 a podle § 57 odst. 2 s. ř. s. odměna za zastupování, spočívající v odměně za tři úkony právní služby podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), za převzetí věci, podání žaloby a účast na jednání soudu, tj. 3 x 3.100 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud

vyúčtovanou paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 900 Kč, a vyčíslenou náhradu za promeškaný čas, která činí podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu celkem 1.200 Kč. Cestovné bylo vypočteno soudem ve výši celkem 3.602 Kč [výpočet: 281 km a zpět ze sídla advokáta do sídla soudu dle mapy.cz, spotřeba dle technického průkazu je 7,5 l/ 100 km krát 36,10 Kč (cena MN dle vyhlášky č. 328/2014 Sb.) = 271 / 100 = 2,71 Kč + 3,70 Kč (dle téže vyhlášky) = 6,41 Kč (sazba za 1 km jízdy) násobeno 562 km = 3.602 Kč]. K celkové částce 15.002 Kč náleží podle § 57 odst. 2 s. ř. s. daň z přidané hodnoty ve výši 3.150 Kč. K náhradě nákladů řízení dále náleží 3.000 Kč za uhrazený soudní poplatek. Celková výše náhrady nákladů řízení činí 21.152 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 21. 4. 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně